

Чапай Валерій

Здобувач вищої освіти ОС «Магістр» спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»,
Науковий керівник: **Покотильська Н.В.**,
канд. екон. наук, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування
Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЯМИ ЯК ФАКТОР ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах поширення глобальних процесів становище країни у світовому господарстві все більше залежить від конкурентоспроможності підприємств. При цьому серед факторів, які визначають конкурентоспроможність, найбільше значення приділяється якості інноваційних систем, породжених розвитком НТП. Отже, як зазначають М. Зубець і С. Тивончук, в загальній структурі стратегічних пріоритетів суспільного розвитку в абсолютній більшості країн до одного з першочергових завдань відносять НТП [1, с. 28]. Тому проблеми активізації інноваційної модернізації економіки і її технологічного відновлення, стимулювання інвестиційних надходжень для фінансування інновацій у контексті підвищення конкурентоспроможності є сьогодні одними із центральних в економічній теорії. Особливо важливе інноваційне оновлення аграрних підприємств. Водночас таке оновлення потребує інвестиційного забезпечення, що базується на управлінні інноваційною діяльністю та інноваційними процесами[2].

Управління інвестиційним процесом являє собою технологію інвестиційної діяльності, спрямованої на її результативне виконання. Загалом управління інвестиційною діяльністю спрямоване на формування інвестиційної стратегії, а управління інвестиційними процесами - на реалізацію стратегічних інвестиційних цілей у вигляді тактичних і оперативних управлінських рішень.

Основною перешкодою для інноваційного розвитку економіки України є

відсутність системного підходу до забезпечення інвестиційної діяльності [3].

В умовах трансформації економічних відносин продовжують діяти фактори, які стримують розвиток інвестиційної й інноваційної діяльності: низький рівень попиту на науково-технічні розробки з боку виробничого сектора економіки; неспроможність господарюючих суб'єктів до сприйняття інноваційних технологій через значний фізичний і моральний знос їх матеріально-технічної бази; недосконалість податкової системи; ризикованість інноваційних заходів через нестабільність політичної та економічної ситуації.

Невідкладне завдання інвестиційного управління держави - поліпшення інвестиційного клімату, на яке повинна бути націлена дія всіх державних органів.

Інвестиційний клімат можна розглядати як комплекс цілеспрямованих заходів загальнодержавного і регіонального рівнів в межах певної території (регіону), що визначається політичними, соціальними, економічними, техніко-технологічними, ресурсними чинниками, які впливають на залучення інвестицій [4].

Поліпшення інвестиційного управління для аграрних підприємств має важливе значення в умовах кризової економіки, коли дійсною альтернативою вкладання коштів в розвиток аграрної сфери виступає розміщення коштів у ліквідні цінні папери на фінансовому ринку. У результаті інвестиційне управління для підприємств аграрної галузі проявляється у двох аспектах: економічному і соціальному. В економічному - через зростання (падіння) макроекономічних факторів, насамперед ВВП на душу населення й експортних можливостей. Що стосується соціального фактора, то його проявом є зниження соціальних ризиків, збільшення заробітної плати, збільшення обсягів заощаджень, що змушують до зростання інвестицій. Ефективне інвестиційне управління дає і мультиплікаційний ефект, коли вкладення інвестицій у розвиток однієї галузі економіки, наприклад, аграрної, на певній території приводить через зростання її дохідності до залучення інших сфер (наприклад, будівельної, хімічної промисловості тощо) і в цілому до перспектив росту

інвестиційних вкладень і в них [4].

Як зазначає В. С. Локшин, інвестиційному управлінню підприємств на окремій території властивий і принцип конкурентоспроможності. Як правило, інвестор за інших рівних умов буде вкладати інвестиції саме в територію з порівняно вищими ознаками конкурентоспроможності, тобто саме туди, де потенційна окупність інвестиційних вкладень буде більш швидкою. Можна розглядати інвестиційний процес управління, як підприємств, держави, так і регіону в цілому. Інвестуванню в територію, наприклад, аграрні, де інвестиційне управління не є досить результативним, також підтримують значні непередбачені економічні можливості розвитку регіонів, наприклад, відкриття родовищ стратегічних ресурсів, що позитивно впливатиме на розвиток аграрних підприємств. Ступінь інвестиційного управління аграрних підприємств також визначається типом економічної системи, а саме типом і характером економічних відносин які склалися у суспільстві. Насамперед, це відносини власності, тому що саме вони, на наш погляд, визначають специфіку реалізації в державі інвестиційного процесу і в цілому можливостей майбутнього інвестування [5].

Ми вважаємо, що для підвищення ефективності інвестиційного управління підприємств в економіці України потрібно втілити в життя наступні заходи, а саме: удосконалити, як на загальнодержавному так, і на регіональному рівнях законодавство України відносно управління інвестиційною діяльністю підприємств; вести законотворчу діяльність у напрямку погодженості інвестиційного законодавства з іншими законодавчими документами; розглянути перспективі надання податкових пільг інвесторам для підприємств стратегічно важливих галузей і сфер; поновити та переглянути дію законодавчої бази щодо рішень з формування і діяльності спеціальних економічних зон та територій пріоритетного розвитку; сприяти зменшенню та запобіганню інвестиційних ризиків через систему механізмів державного фінансового регулювання; знизити матеріально-енергоємність на одиницю продукції, шляхом забезпечення якісних характеристик підвищуючи її

конкурентоспроможність [6, с. 360]. Виконання зазначених заходів, як ми вважаємо, можна було б здійснити за допомогою відповідної державної програми, вирішальним кроком якої виступала б ідея формування ефективного інвестиційного управління в Україні. Це б призвело насамперед до підвищення рівня соціально-економічного розвитку як регіонів так і держави, а також до підвищення економічної безпеки країни.

Список використаних джерел

1. Зубець М., Тивончук С. Розвиток інноваційних процесів в агропромисловому виробництві : монографія. К. : Аграрна наука, 2004. 192 с.
2. Покотильська Н. В. Проблеми інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств України в сучасних умовах. Збірник наукових праць Подільського державного аграрно-технічного університету. Вип. 22. Т. 2. Економічні науки. Кам'янець-Подільський: ПДАТУ. 2014. С. 176-180.
3. Покотильська Н. В. Науково-фінансове забезпечення та активізація інноваційної діяльності в Україні. Вісник Одеського національного університету. Економіка. Том 20. Випуск 5. Одеса: Одеський національний університет імені І. І. Мечникова. 2015. С. 67-71.
4. Покотильська Н. В., Заборовський В. П., Деренко О. М. Інвестиційний клімат регіону та його вплив на розвиток аграрного виробництва. Економіка та управління АПК. Біла Церква, 2010. Вип. 4(81). С. 106-109.
5. Покотильська Н. В. Проблеми інвестиційної діяльності в Хмельницькій області. Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Сталий розвиток економіки». Університет економіки і підприємництва. Хмельницький, 2011. Вип. 3 [6]. С. 96-100.
6. Ільїна О. В. Теоретичні аспекти якості як економічної категорії і об'єкту управління. Науковий вісник Луганського національного аграрного університету. Сер. Економічні науки. 2010. № 15. С. 359-367.